

AUSTAVINDEN

Julen 2012

Organ for Vidrek Grendelag
33. årgang

Austavinden

32. årgang

Redaksjonen 2012

Martin Indregard

tlf. 90772497

epost: martini@online.no

Aina Didriksen Ravn

tlf 76959661 og

94838916

epost: anitaravn@live.no

Torgunn Olsen

tlf. 76959640 og

97187286

epost: torguno@online.no

Trond Østrem

Tlf. 99317710

Epost: trondo@hin.no

Layout:

Anders Øgsnes

tlf 76940448 og

90986117

epost: adm@hildringstimen.no

Austavindens hjemmesider:

www.vidrek.no - Austavinden.

Der finnes alle årgangene fra 1997 til i dag. Kjell Olav Ravn kan også skaffe CD med alle årganger fra starten i 1979 til 2011. tlf. 90997316
epost: kor@virak.no

Utgiver: Vidrek grendelag

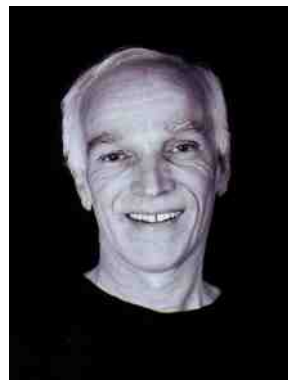
Opplag: 100 eks.

Medlemskap i grendelaget:

- Husstandsmedlemskap med Austavinden kr. 200 pr. år
 - Enkeltmedlemskap med Austavinden kr. 150 pr. år
 - Bare Austavinden: kr. 100 pr. år
- Betaling til konto: 4520.07.11703
Betaling på giro/nettbank:
husk å skrive hvem beløpet gjelder!

Lederen har ordet

På vegne av vår bortreiste leder (og et tomt lederfelt som må fylles...) velger typografen å assistere med noen betraktninger på lederplassen:

I det vi nærmer vi oss enden på enda et år her i bygda registrerer vi at vår utmerkede komite viderefører sitt gode tradisjonsrike arbeid, og drar i land det 33. nummeret av vår lille lokalavis. Selvfølgelig litt på hælene, og med kort frist. Men slik er det i avisverdenen. Austavinden er intet unntak.

Det siste året har ruslet uten de store omveltningene i bygda vår. Noen kommer – noen går. Vi får nye naboer, mens andre drar. Slik vil det alltid være, og Austavinden er stort sett eneste stedet hvor utflytta Vidrekinger kan holde seg oppdatert.

Den «store» saken som pågår i bygda, og som vi venter spent på utfall av, er naturligvis jordskiftesaken som dere kan lese mer om i nytt fra Grunneierlaget. Videre skjer det ting på grendehuset. I tillegg til julebasar og andre hyggelige ting, har det pågått et større arbeid som følge av vannskadene. Det er mye arbeid som vi slett ikke ønsker - men oppi all ergrelsen skal vi ikke glemme at det nettopp er disse felles arbeidstakene som holder oss sammen som et lite samfunn, og styrker våre felles bånd til bygda.

Slik er det også med det årlige arbeidet vi legger ned med den avisen du har mellom hendene her. Det er mange kvelders arbeid, og vi er stolte og synes vi gjør et viktig arbeid med dette. Det kan godt være at vi ikke holder stor tabloidfaktor, og journalist- og typografisk kvalitet - men vi tror bygda ville være fattigere uten Austavind. Det dere leser her er med på å fortelle alle at vi fremdeles er ei levende lita bygd – og at her skjer viktige ting.

Vi ønsker alle ei fredfull høytid!
-Typografen (Anders :)

Siste nytt fra Grunneierlaget

På årsmøtet 29. januar 2012 blei styret i Virak grunneierlag BA gjenvalgt. Martin Indregard er leder, John Martin Overvåg nestleder, Ivar Ravn kasserer, Jan Røssås sekretær og Gunnar Hansen styremedlem. En ny eiendom har slutta seg til laget i løpet av året, nemlig Viggo og Randi Brochs. På tre eiendommer er det skifta eier: Bård og Johnny Ravn har overtatt eiendommen til Terje Ravn, Roar Skogly har overtatt Nøysomheten, og Øystein Bjerkelund er nå eier av Bjerkelund.

18. februar arrangerte laget den tradisjonelle elgfesten for grunneiere og fastboende i bygda, som vanlig med god mat og stemning. Elgjakta i 2012 var den mest omfattende vi har hatt sida laget startet. Marit Hansens jaktlag hadde en kvote på 9 dyr, som de fylte. Det betyr at 1 okse, 1 ku, 3 halvannaårsdyr og 4 kalver blei felt. Da de var ferdig fikk de tildelt et ekstra dyr fra Råntinden elgvall, som vi er en del av, og felte en kalv til. Dermed nådde vi ei rekordfelling på 10 elger. Marit Hansens sitt jaktlag, som har leid denne jakta i 9 år, har nå fått avtale om en ny, 3-årig jaktperiode, fram til 2015.

I forbindelse med høring om Kystsoneplanen for Narvik har Grunneierlaget uttalt seg klart om at vi ikke ønsker at det gis tillatelse til

lakseoppdrett som grenser opp til Vidreks arealer. Grunneierlaget har fått Sildvikmidler: kr. 40.000 til kultivering av fjellvann (arbeidet planlegges for neste år), og kr. 5000 til rekreasjonstiltak (dvs. 2 rasteplassbord som skal utplasseres på passende sted i terrenget her.)

4. november holdt laget ekstraordinært årsmøte, og beslutta enstemmig både å skifte navn og å endre organisasjonsform. Fra nyttår blir navnet Virak Utmarkslag (så derfor blir dette siste 'Nytt fra grunneierlaget' i Austavinden). Bakgrunnen for endringa er å finne i den nye Samvirkeloven, der det er bestemt at den organisasjonsformen vi har hatt (Begrenset Ansvar, BA), ikke lenger kan brukes i Norge. Dermed måtte vi endre vedtekter før året er omme. Vi valgte å organisere det nye laget mindre 'merkantilt' enn før, uten offentlig revisjonsplikt og mer som ei vanlig forening. Dette har også skattemessige fordeler. Jordskifteretten (se egen artikkel) har for øvrig varslet at de vil komme med nye vedtekter for laget i løpet av 2013, så da vil vi måtte endre organisasjonsform igjen.

Martin Indregard

Smånytt

Ny huseier 1

Haugtun, som huset til Olga Olsen kalles, fikk ny eier 1. november. Den nye eieren er i samme slekta; nemlig Torgunn. Huset står fortsatt tomt, men vi har vi registrert at julestjerna er kommet opp. Torgunn kan fortelle at det er mye som bør gjøres med huset frem i tid, men dette får tas etterhvert.

Ny huseier 2

Øystein Bjerkelund, yngste sønn av Randi og Alf Harald Bjerkelund, er ny eier av huset som hans bestefar Kåre tidligere bodde i. Før Øystein flytter inn, er det ting som skal gjøres med huset. Han har så langt ikke stressa med det, da mye av fritida går til hans store lidenskap; nemlig mekking av bil.

helt ufarlig da snekkeren hadde lånt ut stillaset til grendelaget og sjøl måtte bruke stigen.

Nytt hustak 1

Trond Østrem la nytt hustak i fjor. Nå har han fått prøvd det over et år, og Trond opplyser at taket fungerer bare bra.

Nymalt hus

Svein Yngve Eilertsen malte huset sitt i sommer. Huset har en ordentlig rødfarge, og i disse tider er det fristende å omtale det som julehus!

Nyfolk i bygda...

På Brubakken har han Kjell Olav Ravn fått seg samboer. Hun heter Anne-Lie Johansen og kommer fra Tidaholm 18 mil nord for Gøteborg. Vi er mange som har hilst på henne og synes hun er ei trivelig dame. I høst har datteren til Anne-Lie, Emma, også bodd på Virak i tre måneder. Hun har jobbet i samme barnehage som sin mamma. Velkommen til bygda!

Nytt fra Grendelaget

I 2012 ble det avholdt 10 styremøter, samt årsmøte og medlemsmøte. På årsmøtet/medlemsmøtet i februar var det 15 fremmøtte utenom styret, noe vi er veldig fornøyd med.

I år gikk Rønnaug og Berit ut av styret. Anita Ravn kom inn som leder og Anita Jenssen kom inn som styremedlem. Resten består fortsatt av Trond Østrem, Kjell Olav Ravn og Torgunn Olsen.

Foruten om faste punkter på styrets agenda, har arbeidet i år vært fokusert på det planlagte salget/overtakelsen av grendehuset, og på vannskaden. Største arrangementet i år var julemessa i november.

Et par linjer med repetisjon først; I fjor fikk vi vite at grendehuset var et av fire grendehus kommunen skulle selge. Det ble foretatt ei taksering som ble unndratt offentligheten.

I vinter ble vi ble innkalt til kommunen der taksten og salgssummen ble oss fortalt. Salgssummen kom på 30 000 kroner. På dette tidspunktet spurte vi om vannskaden på taket i yttergangen kunne påvirke taksten og salgssummen, men kommunen tok ikke dette til etterretning.

Det viste seg at kommunen ikke har skjøte på tomta som grendehuset og parkeringsplassen står på (manglende gamle protokoller/arkiver etc.). De tror at hvis et slikt skjøte finnes, er

det mest sannsynlig ikke tinglyst heller. Arvingene av grunneierne som i sin tid gav grunn til bygging av skolen, ønsker å gi grendelaget tomta. Men lover og regler tilsier at tomta må gis til kommunen og deretter overføres til oss. Der står saken. Tomteforholdene er fortsatt uavklart, og vi har ikke hørt noe fra kommunen om dette siden før sommeren.

Etterhvert dreide fokuset seg over på vannskaden. Som sagt valgte kommunen ikke å ta hensyn til vannskaden i første omgang, men etter påtrykk fra styret opprettet de skadesak. Det sier seg selv at det er ikke ønskelig fra grendelaget å overta huset med en skade som medfører store kostnader i tillegg til å måtte betale 30 000 kroner for huset! Saken er under behandling og vi venter på mer tilbakemelding.

Før en overtakelse av huset, må eierforholdene være på plass og vannskaden må være utbedret. Det gir oss bedre tid angående det økonomiske og vi kan bruke mer krefter på annen oppussing.

Styret har hatt flere runder med rydding og bortkjøring av skrot fra kjelleren. Det gjelder spesielt sanitetsrommet, under trappa og i rommet med garderobene. Her gjenstår det å rydde i skapet til saniteten på speiderrommet, samt arkivskapet.

En lørdag i april møtte det 12 personer til vaskedugnad på grendehuset. Noen var begynt dagen før. Her fikk vi vasket over toalettene og gangen nede, kjøkkenet, og det vi ønsket rengjort i gymsalen, klasserommet, gangen, materialrommet og bøttekottet. Det ble også sørget for bespisning.

I forkant av julemessa fikk trappene i gangen seg

en runde med gråmaling da de var blitt ganske nedslitt. Veggen og taket i yttergangen som er berørt av vannskaden fikk flere strøk med hvitmaling for at det skulle se bedre ut til messa.

Året forøvrig ble startet med juletreffest i januar. Her kunne det mest sannsynlig vært flere tilstede om været hadde vært bedre.

Styret hadde planlagt kafè i vår, men huset var mye utleid og til syvende og sist passet det ikke med fridager/ferier. Derfor gikk den ut.

I mai ble det avholdt rusken. Det var 20 personer som møtte opp. Noen hadde gått før og noen gikk etter dette. Det ble ryddet langs E6 og rundt grendehuset, samt drikket kaffe.

17. mai ble feiret på tradisjonelt vis med tog fra Gjerdhaugsvingen til grendehuset. Det var godt oppmøte av bygdefolk og utflytta folk. Foruten om servering av kaffe, kaker og is, og 17. mai-leker, kunne folk få med seg åresalg i år. Dette var det god respons på.

Barnegruppa og husflidsgruppa har stått for jevn aktivitet i vår og høst. Barnegruppa har møttes hver uke. Husflidsgruppa har møttes annenhver uke. Begge var viktige bidragsyttere under julebasaren.

Julebasaren gikk av stabelen lørdag 10. november. Opprigginga hadde vi fordelt utover hele uka i forveien. Dagen kom med bra vær. Vi møtte tidlig og kom i gang med kaffekoking og lapskausvarming. I år åpna vi dørene klokka 10, en time tidligere enn før.

Det var godt oppmøte av folk. Mannfolkan stod ute og styra trafikken. Resten av gjengen var fordelt på kjøkken, salg, kafè, trommel og lodd bøker. Andre sjauet med innsamling av kopper og salg av årer. Det er artig det her med årer, for det er faktisk ikke alle som har vært bort i det selv om vi på Virak har doktorgrad i det. Folk får fort sansen for det, og alle årene ble raskt utsolgt. Det ble flere runder med mange premier.

Barnegruppa hadde ansvar for trommelen, og det så ut som ungene syntes det var artig. Flott å se unger aktive i dugnadsinnsatsen for huset, for det har vi hatt et opphold på i noen år. Hurra for ungene med foreldre.

Under basaren var det en del ungdommer i sving. Lars F. Ravn kom hjem fra Oslo på besøk og stod i kaféen i flere timer. Før oppstart lurte han naturlig nok på om vi gjorde det som før i tida, og fikk til svar; alt er som før, det er bare vi som er eldre.

Mange av de utflytta fra bygda var innom og traff på hverandre. Vi fant ut at det var i alle fall tre generasjoner av bygdefolket tilstede. Det så ut som de kosa seg riktig godt!

All honnør til de som bidro med forberedelser og innsats på selve dagen, ja alle bidrag! Dette gjelder bygdefolk og utflytta bygdefolk, folk fra distriktet og folk som kom fra Bodø og Tromsø og hjalp til. Takk alle sammen!

Styret har sendt brev til veivesenet og kommunen

angående gang- og sykkelsti og busslommer. Nå må det vel snart være vår tur til å få gang- og sykkelsti. Det er nå to unger som står i 80-sonen når de skal følge med skolebussen. Til neste år er de tre stykker. Får vi gang- og sykkelsti kan det kanskje også åpne for at flere kan få bygge i bygda hvis behovet melder seg.

Livet går nå ellers sin vante gang i bygda. Det er blitt lys i nyhuset på Åsheim, og det er godt! Fremover blir det spennende å se hvordan veien

videre blir. Flere ting angående grendehuset står uavklart. Vi vet at utfordringene fortsatt vil bestå i å ivareta huset. Til neste år har vi forhåpentligvis flere svar.

Styret vil takke for innsatsen som har vært gjort i år, og håper på et konstruktivt 2013!

Leder og sekretær.

Smånytt

Berit er blitt pensjonist

I år ble Berit Olsen pensjonist. Hun sier det føles bra å bruke tida som man vil. Som andre pensjonister har hun nok å henge fingrene i, og så langt har en del av høsten gått til lefsebaking. Austavinden ønsker lykke til videre!

Bryllup

Thomas Larsen og Lise Nilsen giftet seg på selveste St. Hans aften i nydelig vær. Vielsen stod i Narvik kirke og dagen ble feiret på grendehuset. Vi gratulerer!

Vera Ravn Pettersen og Mads-Iben Sjøseth giftet seg 11. august. Vielsen stod i Narvik kirke og dagen ble feiret i i Håkvik på idrettsheimen. Vi gratulerer!

Årets jubilarer

Vi har gleden av å gratulere følgende:

Rønnaug Indregard 70 år

Torfinn Larsen 60 år.

Sunket båt i Skjærvika

Flere har registrert at det over lengre tid hadde ligget en trebåt i Skjærvika. Etter hvert ble den så full av vann at den sank, ganske nært fergekaia. Ingen så ut til ville ivareta båten, så i sommer tok Alf Harald Bjerkelund affære og hevet den ved hjelp av krane. Bjørn Lundberg gav han en hjelpende hånd. Alf Harald opplyser at båten var så makkspist at det nå er bare vrakgods igjen.

3 x 70 på Indregard

De tre krigsungen Martin, Rønnaug og Stein kom til verden som perler på ei snor i henholdsvis 1941, 1942 og 1943. Når det nå er gått 70 år siden de begivenhetan, begynne det å trække på med 70årsdaga. Så, isteden før å kalle inn slekt og familie til gilde i 3 år etter kverander, valgte de tre å slå pjaltan sine sammen til ei stor 70-årsmarkering i 2012. Strengt tatt var det jo berre ho Rønnaug som fylte runde år i år, så de to andre fikk jo på en måte både i pose og sekk, med feiring to år. Særlig han Stein, som dermed fikk feira sine 70 i en alder av bare 68 år!

Men fellesfeiringa som de la til 30. juni var velløkka, og vel 80 persona, med smått og stort, stilte opp. Et heilt lite slektstreff, altså. Middag på grendehuset på lørdag, men mange tala og god stemning. På søndag var det leiker for barn og voksne på Indregard-

tunet. Og heldig med veret var de også. Alle stortrivdes så godt at noen utpå natta blei det prata varmt for at dettan måtte bli en årlig foreteelse. Men det kan vel bli litt vanskelig å holde seg på akkurat 70 i åran framover...

Jullegave 2012:

"Skyld - en familiesaga. Ofoten - Drammen - Christiania".

Pris (i bokhandel 300.-)

Direkte salg 200.- + porto.

Boka kan bestilles over internett:

Iskow@online.no. Telefon 988 94 750,
eller pr post: Lillian Wirak Skow, Gloppeåsen
14, 3261 LARVIK.

Boka kan sendes direkte dersom det skal
være julegave til en annen adresse.

Smånytt

Kjetil Indregard er aktuell som regissør i en ny komiserie på TVNorge over nyttår. Det er oppfølgeren av "Kongsvik ungdomsskole", som nå er videreført til "Kongsvik videregående". Lene Kongsvik Johansen har som vanlig de fleste rollene, ikke minst den som eleven Kine, som ikke kom inn på danselinja på Foss videregående, slik hun mente seg overkvalifisert til, men har måttet ta til takke med Kongsvik vgs., en svært dårlig erstatning i hennes øyne. Ifølge Kjetil er oppfølgeren minst like morsom som den første serien.

Nye hytteiere

Klinganhytta ved nerenden av Helligdagsvannet har fått nye eiere. Flagget har hengt ute og det har vært observert folk der mer enn en gang. Den nye eier/eiere heter Sørensen. Det er artig å se at hytta blir brukt.

Nytt hustak 2

Han Gunnar og ho Toril la nytt tak i år. Arbeidet blei mye hefta på grunn av regn i sommer, men de kom omsider i mål. Taket ser veldig fint ut fra E6'en og Austavinden har ikke hørt anna enn at det er tett og fungerer bra.

Hils på Anna

Dette er ANNA SKODVIN. Ho kom til verden på Ullevål sjukehus den 8. september i år. Ho er bestemor Rønnaug sitt 6. barnebarn. Mor og far er Anne Bjørnstad og Eilif Skodvin. Anna var på sitt første Vidrek-besøk i november, og bestemor gleder seg til å feire jul med Anna og alle de andre i Osloområdet.

Finn fem feil

Her trodde fotografen at han hadde tatt to like bilder... Men slik ble det ikke. Da han tok opp bildene for å se på dem, så han at der var sneket seg inn noen forskjeller. Greier du å finne dem?

Gamle Skogøy vender hjem

Den 14. juli kunne mange Ofotinger skue et kjært gammelt syn på fjorden, da gamle Skogøy vendte hjem. Ivar Ravn er aktiv i dugnadsgjengen, og forteller her om arbeidet med å få den gamle dama hjem igjen

Av Ivar Ravn

Historikk

Skogøy er bygd ved Drammens Mekaniske Verksted i 1953. Tegnet av samme arkitekt som tegnet de gamle amerikalinjenes båter. Da Skogøy kom til Narvik 17. juli 1953, var Anton Aspevik, Råna, nå 96 år, båtsmann. Skogøy gikk i rutefart Narvik – Svolvær hele året. Sommerstid med tur Hinnøya rundt. De nyere tid hvor alt skal gå hurtigere gjorde at Skogøy i 1983 skulle erstattes med hurtigbåt. Den 18. april 1983 forlot "dama" Narvik med kurs for Sverige. Solgt for 925.000,- En tragedie, er det sagt av mange. Da de ble bestemt at den skulle selges, var det noen kreative damer på Lødingen (sentralt anløpssted for båten), Rigmor Bech (datter til Olga Olsen) og Rigmor Kvamme (gift med Helge Kvamme) som startet foreningen "Skogøys Venner". Foreningen teller i dag over 400 betalende medlemmer.

Nytt liv i foreningen

I 2010 var det personer fra Kjeldebotn som blåste nytt liv i foreningen. Skogøy lå i en svensk kanal, halvt nedsunken og for rov og ran. Det var bestemt at den skulle bli hugget i Danmark. Timer før ble Torgeir Trældal (stortingsrepresentant fra Narvik) kontaktet og fikk via Kronofogden (svenske regjering) omgjort vedtaket. Båten kan bli en turistattraksjon også for det nordsvenske folk. Dette bidro til å berge "dama". Etter mye dramatikk kom den med taubåt til Kristiansand. Kostnad 360.000 kr. Skogøy ankommer 22. desember 2011. På kaia der var det en "mottakskomite" med røtter fra Virak, Tommy Kvamme (sønn til Rigmor) og Thor Nygård. Flere personer har gitt uttrykk for god hjelp fra disse personer. Etter hjelp fra Kystverket forlater den Kristiansand 12. februar 2012 med krus for Kjeldebotn. Dette slep helt gratis!

Slik så Skogøy ut da den ble funnet. Et vanvittig prosjekt ble det sagt av mange, men Skogøys venner så ikke mørkt på det...

Dugnad

I Kjeldebotn gikk de mann av huse for å begynne restaureringen. Da undertegnede deltok i rengjøringen en av de mange lørdager, var det ikke mindre enn 25 personer i arbeid. På Kaia kafé ble det servert middag, vafler og kaffe. En flott dugnadsgjeng. Vi måtte også få på plass nytt navn: Gamle Skogøy. Det må hun hete inntil hurtigbåten Skogøy skifter navn. Flere titalls tonn skrot og slam ble

fjernet fra båten før den forlot
Kjeldebotn den 14. juli.

Hjemkomst

Med to av LKABs taubåter ankom den ærverdige "dama" Narvik. På kaia var det rene syttende-mai-stemming: Flere hundre hadde møtt opp. Taubåtene satte på vannkanonene. Malmbåtene ønsket velkommen med fløyting. Salutt på kaien. Ankenes musikkorps deltok, samt hilsningstale av ordfører. 14. juli

var også en merkedag; det var 100 år siden O.D.S. så dagens lys. *Dama ankommer Kjeldebotn i all sin skrud...*

Hurtigruten inviterte to av Skogøys Venners styrerepresentanter til middag på Grand hotell. Håvard Gabrielsen (styreleder) og undertegnede deltok. Under middagen ble det blant annet holdt en del taler, av blant annet tidligere styreleder og direktør i O.D.S. Per Bjerke. Han poengterte at den gang Skogøy og O-en (i skorsteinen) forlot Narvik, var det et stort tap for sjøfartsbyen Narvik. Nå er den tilbake!

Økonomi

Her er det gitt utrolig mange små og store pengegaver, spesielt fra familien Aspevik, Råna. Hele 50.000 kroner. Ved dødsfallet til en

dligere maskinsjef på Skogøy fikk foreningen en pengegave av dem som ikke gav blomster til båren.

Dugnad Narvik

Her er det blitt en flott dugnadsgjeng. Vaflesteiking og kaffekoking er en del av dugnaden. Her er daglig personer på kaia og om bord for å se på "dama". Mange artige historier er blitt fortalt. Akterdekket er bygd inn fordi dekket skal skiftes og hindre vann ned i maskinen. Motoren er under restaurering med en ansvarlig maskinist fra Liland (også maskinist på LKABs slepebåter), Stig Flattum. Dugnadsleder og elektriker er på ønskelista.

Bamek er engasjert til montering av master.

Etter møter (om bord på Skogøy) med Riksantikvaren, venter vi på svar om vi får vernestatus.

Til Austavindens lesere ønskes ei god og fredfull jul og et godt nytt år!

Med Skogøy-hilsen
Ivar Ravn

...og slik så det ut da skuta ankom Narvik i juli

Jordskifteretten med spennende vurderinger

Grunneierlaget har rekvirert ei sak for Ofoten og Sør-Troms jordskifterett, og det har i 2012 vært holdt to møter i saka, som fortsetter i 2013 og kanskje lenger.

Det vi har bedt retten og jordskiftedommer Svein O. Dalen utrede, er en rekke gamle forhold som i dag er så uklare eller så lite kjent at de trenger presiseringer og nye avklaringer. Det gjelder slikt som

- Eierforholdene til naustområdet ved moloen, selve moloen og skjæret i moloen
- Eierforholdet til og rettigheter på Vidrekøyan
- Eierforholdet til Vidrekleira
- Rettsforholdet til Vidrekelva
- Den rettslige betydningen av grensa mellom innmark og utmark
- Den juridiske betydningen av betegnelsene hovedbruk, parsellbruk og tomtebruk
- Beiteretten ved utparsellering av tomter til fritidsbruk
- Torvretter i utmarka

Spesielt skal retten ta opp disse veispørsmåla:

- Sjøveien/Sommarfjøsveien opp til Gjerdhågen – eierforhold og vedlikeholdsansvar
- Sildvikveien, både eierforhold og vedlikehold
- Veien opp til Minikraftverket, eierforholdet og vedlikehold
- Bruken av gamle skogsveier – bommer og kjøring

I tillegg skal jordskifteretten slå fast hvor grensen mellom Klubbvik og Vidrek skal trekkes. Det gjenstår en liten grensebit som ikke blei fastlagt i jordskiftesaka da sameiet på fjellet blei oppretta. Når den biten er på plass, vil retten foreta matrikulering av Virak sameie og de tomtene som ligger i sameiet (det vil si de 7 hyttene som har ligget der fra tidligere tider).

Mange av disse sakene gjelder gamle vedtak og ansvar som i dag er blitt uklare. Sjøveien/Sommarfjøsveien, for eksempel. Den

blei oppretta under utskiftinga i 1865, og blei plassert mellom de daværende eiendommene, med fastlagte veibredder og med vedlikeholdsansvar til alle de brukene som fantes da, for 150 år sida. Men i ettertid har jo mye skjedd. Veien er blitt noe endra, er gjort breiere enn før, nye bruk er fradelt, nye tomter som bruker veien er satt ut, ferdseien til kjerkegården bruker noe av veien. Altså er det på høg tid å få avklaring rundt sjøveien og sommarfjøsveien. Og det vil jordskifteretten forhåpentligvis gi oss.

Slik er det med mange av de spørsmåla som tas opp. Egg- og dunrettene til Vidrekøyan er ei sånn sak. Hvem har disse rettene i dag, og hva innebærer de? Og hvem eier Øyan? Kan noen påberope seg eierskap til Vidrekleira? Sildvikveien som blei bygd fra den gamle Saltvikveien og opp til Riksvei 50 på 30-tallet, har det vært og er uklarheter rundt. Og hva er rettsstatusen i dag til beiteretten – og for den del torvingsretten – som de gamle gårdsbruka hadde og har?

Grunneierlaget/Utmarkslaget, som skal betale utgiftene i saka, venter i spenning på avgjørelsene. Vi trur også at mange framtidige konflikt-temaer kan ryddes av vei før de blir vanskelig å hankses med.

Etter krav fra Ivar Ravn skal jordskifteretten også lage nye vedtekter for Virak grunneierlag.

Da vil laget ikke lenger være ei frivillig ordning mellom medlemmene, men en organisasjon med påbudte vedtekter og medlemskap, der alle det gjelder må være medlemmer, med sikte på ei felles forvaltning av ressurser i utmarka.

Vi har jo allerede ei lignende ordning med sameiet i fjellet, der alle som har rettigheter i utmarka på Vidrek er med i sameieforholdet. Retten har bebuda at vedtektsendringa kommer i løpet av 2013.

Martin Indregard

Bjørn på Vidrek?

3.oktober hadde Fremover ei melding om funn av et kadaver av en elgkalv på Vidrek.

Det var jaktlaget som leier vallet hos oss som fant kalven, i et ulendt terreng, 250 meter fra E6. Det var spor av villdyr, avføring med mye blåbær og opprevne maurtuer i nærheten. Dette kan tyde på at det har streifa bjørn her, men det var også tegn som viste at jerv hadde vært der. Viltfaglig utvalg i Narvik blei varsla, og DNA-prøver sendt inn. Men der stopper saka. Vi har fått høre at Statens Naturoppsyn i slike tilfeller, av prinsipp, ikke pleier å sende ut opplysninger om hva prøvene viser. Så mest trolig får vi aldri noe svar på om det har vært en bjørn på ferde, eller hva som har skjedd. Det har ellers hendt før at bjørn har streifa på

våre trakter. Sist på 50-tallet blei det felt en bjørn på Vidrek, og Hans Gundersen forteller til Fremover at han har observert bjørn i Klubbvikmarka for en del år siden, kanskje en streifer fra Rostaddalen i Målselv. Hans uttrykte at dette også kan være jerv som har funnet en skadd elgkalv og drept den.

Seriest gøy med potet

Dette sto skrevet på forsida av Fremover 8. juni, etter at ungene fra Jaklamyra hadde vært på besøk på Virak hos hobbybonde Ivar Ravn.

De var med å sette poteter, og noen mente det tok i natt før avlinga var ferdig til høsting, mens andre mente det tok minst fem dager. Bildene taler sitt tydelige språk, og det så ikke ut som om noen mistrivdes i åkeren og på enga.

DETTE ER EN AV BARNENE I JAKLAMYRA SOM HAR VÆRT PÅ BESØK PÅ VIRAK HOS IVAR RAVN. BILDE: IVAR RAVN

Poteter til begeistring

går sørget Jaklamy-
s barnunge for at
jarnle poteter ble
nye. Og spesielt glad
er Sondre Evje, for
han gleder seg til å
pise poteter til
lærkekaker.

Det er ikke
lenger lenger.

Det er ikke lenger
lenger. Det er ikke
lenger lenger. Det
er ikke lenger lenger.

Det er ikke lenger
lenger. Det er ikke
lenger lenger. Det
er ikke lenger lenger.

Det er ikke lenger
lenger. Det er ikke
lenger lenger. Det
er ikke lenger lenger.

Det er ikke lenger
lenger. Det er ikke
lenger lenger. Det
er ikke lenger lenger.

Det er ikke lenger
lenger. Det er ikke
lenger lenger. Det
er ikke lenger lenger.

Det er ikke lenger
lenger. Det er ikke
lenger lenger. Det
er ikke lenger lenger.

Det er ikke lenger
lenger. Det er ikke
lenger lenger. Det
er ikke lenger lenger.

Det er ikke lenger
lenger. Det er ikke
lenger lenger. Det
er ikke lenger lenger.

Det er ikke lenger
lenger. Det er ikke
lenger lenger. Det
er ikke lenger lenger.

Det er ikke lenger
lenger. Det er ikke
lenger lenger. Det
er ikke lenger lenger.

DETTE ER EN AV BARNENE I JAKLAMYRA SOM HAR VÆRT PÅ BESØK PÅ VIRAK HOS IVAR RAVN. BILDE: IVAR RAVN

Skyld – en familiesaga. Ofoten, Drammen, Christiania

Den siste boka til Lillian Wirak Skow kom i mars. Det er ei historie der Vidrek har en hovedrolle. Hele den første halvparten handler om Vidreksamfunnet i siste halvdel av 1800-tallet. Lillian har skrevet om oldefaren sin, Helmer Wirak, som var sønn av Andreas og Elisabeth Hansen på Nervåga. (Både Kongsbakk- og Indregardfamiliene har disse to som forfedre.) Skyld skildrer Helmer sin oppvekst her. Familien hans, men også de fleste sambygdingene fra den tida, er med i boka, med sine virkelige navn. Lillian har satt seg godt inn i de historiske forholda, og med knakende god og følsom innlevelse klarer hun å formidle hvordan livet her artet seg på den tida, i arbeid og fest, i hverdag og helg. Skyld gir oss dermed et viktig bidrag til å forstå bygda si fortid.

Helmer forlot Vidrek som ung mann og bodde seinere i Lofoten, Drammen og Oslo. Siste del av boka beretter om det problemfylte livet han etter hvert fikk der sørpå. Vi skal ikke røpe mer av innholdet, men anbefaler boka varmt. Mange har lest den allerede, og dommen er

enstemmig: dette er en svært lesverdig og god roman.

Martin Indregard

17. maifeiring

Dagen kom og norske flagg vaiet fra husene. Været var ikke det beste, men egentlig helt greit. Toget startet fra Gjerddhaugsvingen klokka 17.00, og det var godt oppmøte. Koselig var det at utflytta bygdefolk kom til oss for å feire dagen.

Denne dagen tar bygdefolket i bruk E6'en og trafikken må vike. En del billister ser forfjamset ut, mens andre vinker og smiler. Utlendingene ser veldig overraska ut, og må bare avfinne seg med at folk tar i bruk selve E6 for å gå i tog. Flere hang seg på toget etterhvert og mange stod og venta på grendehusplassen.

Grendehuset var fint pyntet, så her var det virkelig klart for 17. mai fest. Det ble servert kaffe, kaker, brus, pølse med brød og rålk, is, ja alt som hører med når det er 17. mai.

Nytt av året var åresalg. Folk tok masse lodd og det var mange fine gevinster. Unger og voksne fikk leke seg med sekkeløp, potetløp og ikke minst tautrekking. Hvem som vinner den

konkurransen har jeg aldri fått med meg, men det er vel ikke det som betyr mest.

Takk til komitèen for flott jobb!

Anita R.

Dådyr på vift

En tidlig morgen i slutten av august, ble vi plutselig oppmerksom på et lite dyr som kom opp fra nermarka. Å, det var et dådyr. Det kom opp etter marka, stoppet opp, sprang litt, og forsvant etterhvert over gjerdhaugmarka opp mot sommerfjøsbakken.

Det brukte god tid slik at vi fikk sett det ordentlig. Vi hadde Tiril på besøk da, vårt barnebarn på et år og da tre måneder. Hun fikk se det og sa; VOVVA, VOVVA. Vi måtte bare la henne tro det var en vovva, og i lang tid etterpå når hun kom på besøk, gikk hun frem til vinduet og så mens hun sa VOVVA, VOVVA. Idun var på fjelltur med henne i bæremeisen noen dager etterpå og da satt hun på ryggen og gjentok VOVVA, VOVVA.

Det var kjempeartig å få se dådyret og det er finnes sikkert flere av dem. Det er visst ikke

bare vi som har sett dådyr omkring her.

Anita R.

Vaskedugnad på grendehuset 21. april

Inne i mellom må det tas et skikkelig tak med vasking på grendehuset. Det er utrolig at det skal bli så skittent rundt omkring, men det blir det.

Vi møttes 12 stykker en lørdag morgen med masse pågangsmot, vaskebøtter og kluter. Berit og Torgunn hadde begynt på jobben en dag tidligere. Vi fikk gjort en kjempejobb med vasking rundt omkring på toalettene, gangene,

gymsalen, klasserommet og kjøkkenet. Med mange flittige hender og godt humør var jobben gjort på tre-fire timer. Gerd kom og tok seg av kjøkkenkokingen og kaffebrød. Svein avsluttet det hele med å banke matta ved inngangsdøra. Takk for flott innsats!

Anita R.

Rusken 9. mai

Vårværet var typisk nordnorsk etter årstida, men jobben måtte gjøres. 20 stykker tok fatt på jobben med ryddingen fra Råssåsen til Storelva. Det var fire unger med som gjorde en flott jobb. Synnøve og Bjørn gjorde en innsats i Holtvika noen dager seinere.

Utenfor grendehuset ble det raket og ryddet. Greinene som tidligere var saget på baksiden

av grendehuset ble dratt frem og kjørt i fjæra på bålet. Gerd sørget for kaffe og kaffekaker, og varmet pølsene. Vi hadde ei trivelig ettermiddagsstund ilag. Også i år kom vegvesenet og henta søpla vi hadde samlet sammen. Flott jobba!

Anita R.

Sild i kok og hval i sikte!

Foruten om livets vante gang her i Kvaløyvågen, hadde november noen spennende opplevelser å by på.

Det hele startet da silda kom i fjordene her omkring. Også i fjor kom det inn sild, men ikke like langt inn som i år. Det hører med til sjeldenhetene at man opplever silda koke nesten opp i fjærsteinene, så dette var artig!

Ikke mindre artig var det å oppleve det som fulgte etter silda; nemlig knølhvalene. Disse digre beistene på mange meter og flere tonn, kunne vi se helt inne i Vågen. Var det lyst, så vi ryggene og blåsesøylene da de kom opp. Var det mørkt, hørte vi pustinga og at de slo med halen på lang avstand.

Med sild rett utenfor stuedøra var det på sin plass og fangste litt. Mange rundt forbi satte sildegarn, men flere som oss håva sild, som det heter. Dette foregikk med en diger håv med tau festa i ringen. Båten hadde store lys som lyste ned i havet, slik at silda kom helt opp i havet. Så tok vi håven og stakk den ned i havet. Ën holdt i håndtaket på håven og Ën holdt i tauet (festa i ringen) og så dro vi håven opp i lag. På den måten fanget vi flere kasser sild. Ungene som var med, fikk fullt av silderist på seg (fiskeskjell), og så ut som de var full av glitter. Dette syntes de var bare artig og etterpå

sorterte de små og stor sild.

En søndag med godt vær, fant vi ut at vi skulle se nærmere på hvalene. Vi tok sjarken og gikk ut så snart det var lyst. Det tok ikke lang tid før vi så de første ryggene og blåstene. Vi styrte etter dem og kom flere ganger veldig nært. Av og til var det Ën hval, av og til to eller tre i lag. Flere ganger så vi hvaler på avstand. En gang så vi på lang avstand vannspruten etter en hval som kasta seg opp og landa.

I et par timer fartet vi hit og dit i sundet. Vi så flere båter som enten fisket sild eller som bare var ute for å se. Med mange flotte inntrykk, satte vi kursen hjemover. Hadde det ikke vært for cupfinalen samme dag, hadde vi nok vært ute mye lenger.

Aina Olsen, Kvaløyvågen.

Nytt av gammelt

Av gamle ullgensra syr æ vesker og votta.
Ta med gammelgenserern eller kom og ta en titt på ting æ har laga.

Rønnaug Indregard
Vidrek 113, 8520
Ankenesstrand
Tlf. 99165924 E-mail
rindre@online.no

Minneord - Gunvor Klara Nygård

Mamma var nummer fire i en søskenflokk på åtte der alle kom til verden i "Øverstua" på Virak. Ti år gammel opplevde mamma dramatiske timer da overlevende fra det engelske krigsskipet Hardy kom i land på Virak og ble tatt hånd om av blant andre tante Petra og mammas søster Ester. Dette snakket hun lite om før hun for ei tid siden ble intervjuet i forbindelse med et bokprosjekt. Seinere var de i Råndalen før de ble evakuert til familien sin i Lofoten.

I 1947 traff mamma han som skulle bli vår far, Alfred Marius Nygård. Han var fra Skarberget i Tysfjord og arbeidet på ferga over Skjomen. De giftet seg i 1950, og vi kom til verden i 1951, 1955 og 1959. Hjemmet som de sammen bygde opp fra grunnen av i 1954 fikk navnet Heimly.

Vi fikk vokse opp i et godt hjem, hvor mamma alltid var til stede for oss. Vi måtte leve nøkternt, men savnet aldri noe. Etter hvert fikk mamma en liten vaskejobb på Skolen på Virak, og på Ofotens Bilruter når skolen var nedlagt.

Mamma var en omsorgsperson. Det fikk hele hennes nærmeste familie erfare, men også naboene. De siste årene fikk hun selv god hjelp av naboer til brøyting og annet, dette var hun svært så takknemlig for og vi ønsker derfor å takke alle våre gode naboer på Virak for dette. Mamma var veldig glad i å komme seg ut i skog og mark. Mamma syntes det var ille at hun ikke fikk plukket tyttebær til trollkrem i høst.

Hagen la hun mye flid i, og den var fylt av vakre blomster, også i sommer klarte hun til tross for sviktende helse å plante sommerblomster som hun alltid hadde gjort.

Det at pappa døde fra oss for 22 år siden og at mamma da ble sittende alene i huset på Virak ble tung for henne og for oss.

Den siste tiden forsøkte vi å få henne inn til Narvik i en leilighet slik at hun skulle slippe hus og hage på Virak.

Dette klarte vi ikke å gjennomføre, og var det noen ganger mamma hevet stemmen, ja da var

det når vi kom inn på dette temaet om flytting.

Pynting av familiens graver på Virak gravlund var også svært viktig for mamma, dette var noe som ikke kunne utsettes, dato var satt og da var det bare å stille opp. Det å sette ned lys og blomster på familiens graver på juleaften har vært en tradisjon så lenge vi kan huske, dette var svært viktig for mamma og vi skal forsøke å bringe denne tradisjonen videre.

Det har alltid vært mye humor og glede i familien. Mamma selv beholdt glimtet i øyet til det siste. Selv om synet var svært skrøpelig de siste årene. Når hun fikk besøk, ble man gjenkjent på lyden før man rakk å komme inn. Og maten kom på bordet. Det var viktig å spise sammen selv om mamma den siste tiden var den som spiste minst. Og det var viktig at varmen i stua stammet fra skikkelig vedfyring.

Mamma hadde et godt forhold til barnebarna og oldebarna, og hun var nøye på å være rettferdig og behandle alle likt. Den av barnebarna hun hadde mest kontakt med var Marius, han brukte å hente henne slik at helgehandlingen kunne gjennomføres, og det helst på Ankenes eller i byen. Å stoppe i Håkvik var sjelden aktuelt, det ble for kort kjøretur, mamma likte lange bilturer.

Vi ringte mamma hver dag, men det var vanskelig å få greie på hvordan hun egentlig hadde det. For hun var så opptatt av å høre om

hvordan det gikk med alle de hun var glad i. Alle måtte ha det bra, - det var viktig for henne.

Gjennom mange tiår har mamma vært en engasjert del av det som skjedde i bygda. Syforeninga var hun veldig lenge med i, og hun har også vært med i Sanitetsforeninga.

Hva hun innerst inne tenkte om helsa si, vet vi ikke. Men utad var hun kjempeoptimist. Det skulle snart bli bra. Og hun la sin flid i planleggingen med tanke på julefeiringa i år. Vanligvis hadde det vært sammen med Geir og hans familie. Men i år var mamma hundre prosent klar til å besøke Thor og hans familie i Kristiansand, med ei mellomlanding i Ålesund hos Tove og hennes familie.

Nå ble det ikke som hun hadde tenkt, eller i alle fall ikke som hun ga uttrykk for.

Mamma sovnet fredfullt inn hjemme på Virak den 21. oktober 2012, hun ble 82 år gammel. Mamma hviler nå på kirkegården på Virak, hvor hun måtte ta farvel med pappa for 22 år siden.

Takk mamma for alt du var og gjorde for oss, vi savner deg.

Vi lyser fred over Gunvor Klara Nygårds minne.

Thor Nygård
Tove Kristine Nygård
Geir Alfred Nygård

Snøskavlan før i tida

Alt var så stort for mange år siden. Til og med snøskavlan. Det hadde nok ikke gitt så mange gleder nå til dags, så vi savne dem ikke.

Men du verden så mye tid vi slo i hjel med å lage tunneler mellom husan. Om vi ungene bare hadde glede av og lage disse, og sørge for å ha lys og mange gang et måltid der for hygga, var det èn tunnel som blei flittig i bruk og aldeles nødvendig. Det var på fjøsveien hos Gudrun og Karl. Starten på dagen for han var å måkke den rein til morrafjøstid og så gjentatte ganger etter at snøplogen hadde sopa forbi.

Brøytekanten var jo metervis høy og det var meir enn spennanes mang en gang å komme seg i sikkerhet når man hørte plogen kom romlanes. For brøyteren var nok bygda her et mareritt, for det var jo fokk og råkk som fylte digre snøskavla på veien uavlatelig. Det var jo en liten atraksjon når snøfresen blei satt i virksomhet fra Karl Olsa-bakken og innover.

Det hendte nok at friminuttan blei for kort og det oppstod forsinkelser til skoletrim når en skulle bivåne det svære arbeidsredskapet som ått seg inn i snøskavlan og sendte snøen i retur til himmels. Som sagt var de store skavlene til

glede for oss onga. Vi kunne renn på kjelkan nærmest på kvær en gård i bygda, men største utfordringa var det vel på nersida av riksveien. Attmed røstet på gamle Kongsbakkgården la det seg en svært populær skavel som forårsaka mangt et melkespannvelt. Huff og huff for teldragels.

Men det var nok mange andre steda den erfaringa utspant seg. Kvær en liter melk var dyrebar så stemninga ved sånne hendelser var heller laber. Kan huske han Johan Eidissen sa en gang at det lukta "lya" (varma) melk mange steda når sola skjein.

Ingebjørg E.

Julehilsen

Skal du til jul reise ut i verden,
vi ønsker deg hjertelig til lykke på ferden!

Og alle vi kjenner og gode venner
må jula gi den store gleden
og alle kan føle den store julefreden.

De beste julehilsner fra Osvald og Ingebjørg.

Halloween

Halloween er det engelske navnet på allehelgensaften, (fra 'All Hallows eve' det vil si natt til All Hallows Day, allehelgensdag), den katolske minnefesten for helgener og martyrer som ikke har egen dag i kalenderen. Ifølge engelsk tradisjon feires Halloween på kvelden den 31. oktober, dagen før 1. november.

Allehelgensdag var egen helligdag frem til 1770 i Norge. Den markeres fortsatt, men ikke som egen helligdag, første søndag i november hvert år. I Sverige fikk feiringen et slags gjennombrudd 1995 og i Norge rundt år 2000, drevet frem etter kommersielt press og av påvirkning fra amerikansk massekultur.

Ifølge tradisjonen er skillet mellom den logiske, daglige verden og den spøkelsesaktige nattverdenen nærmest usynlig på halloween. I feiringen er det derfor vanlig å pynte med gjenstander som symboliserer døden, de levende døde, svart magi og mytiske monstre. Vanlige halloween-figurer i moderne populærkultur er spøkelser, levende

beinrangler, hekser, zombier, demoner, røde smådjevler, svarte katter, edderkopper og vampyrer, så vel som litterære figurer som Dracula og Frankensteins monster.

Det er også vanlig å bruke enkelte symboler for høst og grøde i halloween-feiringen. Det gjelder særlig gresskar, helst med utskåret ansikt, og fugleskremser, som representerer både jordbruk og det levende døde. Svart og oransje er blitt typiske halloween-farger og står for henholdsvis «natt og mørke makter» samt «gresskar og markens grøde».

Den amerikanske tradisjonen «trick or treat», det vil si «(velg mellom å få en) rampestrek eller (å gi en) godbit», har en norsk oversettelse i «knask eller knep», som visstnok ble brukt for første gang av brødrene Henning og Espen Hagerup i deres nyoversettelse av Carl Barks' Donald Duck-historie «Trick or Treat» i boka «Eventyrlig snadder» (1993).

Kilde: Wikipedia

Julehilsen fra Vesterålen

Da har vi lagt enda en adopsjonsprosess bak oss, denne gangen tok den 4 år. Men 5 november kom vi hjem med en flott gutt som er født på Filippinene, og som blir 2 år i mars .

Siri er i år blitt skolejente og en meget stolt storesøster. Robert er en aktiv liten gutt, så her har vi fått nok å henge fingrene i.

Vi vil ønske alle Austavindens lesere en riktig GOD JUL OG ET GODT NYTT ÅR
Hilsen Robert, Siri
Helene, Helge og Line

Tur til Orlando sommeren 2012

21. juni satte vi kursen mot USA, en etterlengtet tur, spesielt for de minste barna som ikke hadde vært "over dammen" tidligere.

Reisen gikk via London der vi overnattet før vi satte kursen direkte mot Orlando med Virgin Atlantic og en enorm 2 etasjers jumbojet.

Reisefølget bestod av familien Andreassen: Solveig, Joakim, Anine, Ann Kristin og Simon og familien Melund: Nikolai, Sigrid og Hilde.

Vi landet under en tropisk storm som varte noen dager, fin temperatur men regn, vind, lyn og torden, en spennende opplevelse det også! Men så kom finværet og det varte de resterende ukene vi var der. Mye soling, bading, is, brus og god mat, og selvfølgelig attraksjoner! Ingen besøker Orlando verdens attraksjonshovedstad, uten å få med seg Disneyworld pluss mye annet. Vi tilbrakte seks hele dager i diverse parker,

Magic Kingdom, Aquatica, Universal Studios, Wet'n Wild, Adventure Island og Seaworld. Her fikk ungene uforglemmelige opplevelser i møte med Tyrannosaurus Rex i Jurassic Park, Harry Potter på Galtvort høyere skole for hekseri og trolldom, Mikke og Minnie og ikke minst alle prinsessene i Magic Kingdom. For ikke å glemme alle berg og dalbaner! Anine feiret 18 årsdagen sin med fyrverkeri 4. juli. 16 årsdagen feiret hun i Washington, så

hun begynner å bli bortskjemt

Dette er en tur som anbefales på det varmeste, men barna bør være over 140 cm for å kunne delta på alle typer "rides".

Vi på Ankenes ønsker Austavindens leser en god og fredfylt jul.

Dansejenter

Solveig og Anine har danset ved Narvik kulturskole i flere år.

De deltar som vanlig i juleforestillingen som i år har "Askepott" som tema, her deltar de i flere nummer innen klassisk ballett, Hip-Hop og Jazz.

Nye naboer

Mye har skjedd på Åsheim de siste årene. Det gamle huset er borte, og et nytt hus fanger blikket når man kjører forbi.

Jeg sitter i sofaen hos Vera Olaussen og Ole Kristian Løkken og nyter en kopp kaffe og noe å bite i. Det er bare noen måneder siden de flyttet inn i nyhuset. "Det er et fantastisk sted, det ultimate stedet," sier de, "ikke minst på grunn av hundeholdet". De driver oppdrett på engelsk bulldog i det små. Dette er årsaken til at de søkte ut av byen og bosatte seg her. Det er et fint turterreng som starter rett utenfor stuedøra.

Da de bestemte seg for å lete etter hus på landet, foretrakk de å lete sørover og ikke

nordover. Det er bedre solforhold og bedre veier. Slik endte de opp på Åsheim i et stort enetasjes hus med ei leilighet på baksida. I dag er det tre hunder som bor der.

Etter at de hadde flyttet til Åsheim, lot de gammelhuset få en sjanse. Det var imidlertid omfattende råteskader. Dessuten egnet ikke huset seg for deres formål. De finregnet og fant ut at det ble dyrt å restaurere. Som innflyttere hadde de heller ikke samme familiære tilknytning til det gamle Åsheim-huset som andre hadde.

Da de hadde bestemt seg for å bygge nytt, valgte de et hus som de trodde ville passe fint inn på tomta. De vurderte ulike rivestrategier,

men kom fram til at brenning ville være både effektivt og kostnadsbesparende. Dessuten fikk brannvesenet atter en mulighet til å øve seg på kontrollert nedbrenning her i bygda. Takstein ble fjernet slik at brenningen skulle gå så trygt som mulig.

Om morgenen var det vindstille, men det kom etter hvert et lite vinddrag fra øst. Ei stund var det fare for at trærne mot Indregard skulle ta fyr, men de klarte å berge dem. Da uthuset brant, fikk alle seg en overraskelse, for der inne lå det bortgjemt ammunisjon som ingen visste av. Det dundret og braket, og midt under ett av smellene snublet en av brannmennene og falt over ende. Lamslått sto de andre og så på, helt til han viftet med armene og signaliserte at han var lys levende og uskadet.

Vera og Ole Kristian skryter av sine nye sambygdinger og opplever mange imøtekomende folk. Det er lett å be om hjelp.

Det er et aktivt dugnadsmiljø, og de synes det er et imponerende aktivitetsnivå i ei så lita bygd.. Både julebasaren og elgfesten har gjort et uutslettelig inntrykk. Med tid og stunder ønsker de selv å stille opp, men i oppstartfasen har de nok med seg og sitt.

Det skrives nye kapitler på Åsheim. Et tidsskille er passert, og selv om vi av og til savner synet av det ærverdige gamle huset mellom trærne, er det greit å la fortid være fortid og vende blikket framover. Det nye huset er også staselig, om enn på en annen måte, og i likhet med sine forgjengere er de nye beboerne både ressurssterke og driftige. Om enn på en annen måte. På vegne av meg selv og mine sambygdinger ønsker jeg Vera og Ole Kristian varmt velkommen til bygda og håper de vil trives og slå rot her.

Trond

Det blir mer LillyHammer

I Austavinden 2011 sto en notis om tv-serien Lillyhammer. Etter den tid har de 8 episodene rulla over tv-skjermene med svært høye seertall både her til lands og store deler av verden for øvrig. En oppfølgende serie er etterspurt både i inn- og utland.

Austavinden traff Anne Bjørnstad – en av idémakerne og forfatterne til serien – på Vidrek-besøk i november. Kommer det en oppfølger av suksessen? Ja, fortsettelsen kommer. Mannen min, Eilif Skodvin, arbeider for fullt med manus. Jeg selv står litt på sidelinja denne gangen. Vi fikk ei lita datter i september (se bilde annet sted i avisen). Hvis alt går etter planen, starter innspillinga i januar 2013 og serien sendes i

NRK 1 enten før eller etter årsskifte 2013/2014. Usikkerhetsmomentet har vært Steven Van Zandts alias Little Steven, Frank Tagliani, Giovanni "Johnny" Henriksen. Han spiller i Bruce Springsteens band. De har vært på verdensturne det siste året. Nå har han fått permisjon for å spille inn serie 2 av Lillyhammer og alt ser ut til å ligge til rette. Vi gleder oss!

Betraktninger om været i 2012

Ja, førr de som måtte ha glømt siste delen av fjoråret, hadde vi både storflo og uværet Berit på besøk.

Av Torgunn

Vi hadde knapt åpna det nye året da sørausten ville hilse på. Første nyttårsdag våkna vi til overskya vær og vind. Vi så på fjorden at han gikk kvit. Æ hørte vinden tok opp i skogen og det klukka i kjøkkenvifta, som det bruke når sørausten kommer. Nu e det riktignok lite bila på dennan dagen, men vi kjørte til

Skjomenbrua førr å se. Der stod det en lastebil på tverra på hver side av brua. Vegvesenet hadde plassert en kar på hinsida. Han påstod det blåste over 25 m/s i kastan. Det betyr mellom liten og full storm. Lysan blinka i rødt og det reiv godt i brukarran. Men æ har hørt det verre. Æ bare gjentar; stormen Narve i 2006! Når bila måtte avvente og finne på andre gjøremål den stunda. Vi før heim og æ gikk opp til Flatforra -på snyflekkan. Her var det utsikt over fjorden. Der kunne æ se at det laga sæ en stor orm av kvite bølga på havet. Den kom ut Skjomen og løya ikke før han nådde litt forbi Virakøyen. Det laga sæ et tydelig mønster. Nede i bygda såg det nemlig ut som om all vinden kom fra Herjangen.

Vinteren kom i rykk og napp, uten de store snymengdan. Det vil si, vi har nån snyholl her i distriktet, men på det jevne var det ikke mye. Da æ trudde våren stod førr tur rundt påsketida, og æ sleit på gammelt skiføret, ramla det ned ny sny. Skiføret blei betraktelig forlenga. Til fortvilelse for nån og glede til andre. 19. april stod æ på Råntin med to kollegaer i verdens fineste vær og hadde ei super nedkjøring -før vi skulle på aftenvakt.

Så kom vi til sommaren. Ja, før sommar hatt vi har. Hvis dokker trur æ e enig med all som si at vi hadde en skitsommer eller mangla sommer, tar dokker feil! Som ei tante og en onkel sa; litt mangel på de store temperaturan og sol, men ellers har det vært fint. Mye stilla hav har det

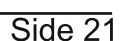
også vært. Og dessuten, som nån nabo a si; vi vet kor vi bor!

Enda mindre har vi å klage over da vi hørte om stormen Sandy som feia over østkysten av USA i høst. Eller tyfonen som feia over øygruppa Fillipinene nu i desember. 150 km/t hadde den sorten. Tyfonen ramma hardt og plutselig, og flere omkom. Ei lita oppsummering av tropiske storma, jordras, flom og tyfona tilsi at vi har det bra her i Nord Norge. Vi e spart førr mye elendighet. Traust og kjedelig, kan nån si. Men absolutt å foretrekke.

Når det er sagt, fikk vi vinter første gang denna sesongen på tirsdag 23. oktober. Da kom han med sny som varte i halvanna vekka. Mildværet og regnet måtte jo komme før eller sia, men det va før tidlig å kalle det kakelina. Sia har vinteren vært litt av og på, hvert fall angående temperaturan. November blei i år igjen litt varmar enn han bruke, men ikke så mild som i fjor. De første desemberdagen blei fresk med 10-12 minusgrader. Mange klarværsdaga viste frem det spesielle lyset vi har i november og desember. I starten fikk vi se det oransjrosa restan av sollyset på de kvite fjellan på andre sida av fjorden. Som rosinen i pølsa hang månen på himmelen og kasta glans over det hele i flere daga. Han hadde sånn posisjon på himmelen at vi fikk se han i flere positura ila av sin månedsseilas dennan gangen. Ja, man blir ydmyk i sånne sammenhenga.

Det hadde sæ sånn at æ kom til London i slutten av november. Der var det sol og 13 grader. Et kjærkomment gjensyn førr oss nordboera. Da vi sku heim, så vi TV på flyplassen. Der så vi at sørenden av England, fikk så mye regn at det blei flom. Store trær ramle på folk og jernbanen flaut avgårde. Vatnet kom inn i stua gjennom vinduan. Æ tenkte; du verden kor store forskjella det kan bli.

Æ må visst avrunde med enda en runde innom sørausten. 30 november klukka det igjen i

Nytt fra Stornaustdøra

Nå er julebordsesongen avsluttet, og naustnissen har fått fred der han sitter på naustloftet og gløtter opp mot Olgas tomme hus – det vil si – Torgunns hus. Han gleder seg nok til å få ny nabo i huset.

Det er en smule vemod i det. Det var alltid godt å stikke innom hos Olga for en kaffekopp etter ei arbeidsøkt i naustet. - Ikke det – jeg regner med at kaffen blir like god hos Torgunn, men det er nå noe med det – å rusle opp marka og se om Olga følger med i vinduet. Men vi er nå mest bare uendelig glad for at ikke Olgahuset også blir stående som et spøkelseshus som så mange andre. Det skal bo folk i i husan sies det i sangen – og når overtakeren er av egen familie og slekt – så kunne det ikke bli bedre!

Det har vært relativt rolig ombord i Hildringstimen i år. Kalenderen har villet det slik at de store kystkulturtreffene har kollidert med andre viktige ting, Hildringstimen har vært på tur med innleid skipper i år – men den har vært både på Vestfjordseilas og mange turer med gjester. I Storaustet har det også vært noen arrangementer. I tillegg til de årsvisse ut- og

– En brudeferd på Ofotsen med åttring og fembøring fullastet av bunadskledde gjester, og brurevals på gresset. Da søndagsmorran opprant, hang regnskyene igjen som ei dyne over Ofoten...

Brura flankert av gode venninner i sola

oppsettingene med tilhørende festligheter, har der vært et titalls arrangementer for gjester, der det mest staselige må sies å være Kystlagets egen Per Einar Eilertsens og Bente Nordahls bryllup den 4. august. Den særdeles fuktige sommeren så lenge ut til å dempe Per Einars vidløftige planer om seilas med nordlandsbåter med landgang på nyvorren, og utevielse, og seint fredags kveld hang enda regnet tungt i llufta. Lørdagen opprant imidlertid med strålende sol, og Per Einar fikk det slik han ville

Nytt av året kan få være tørrfeskjhjellen som vi satte opp under fembøringsoppsettingsdugnaden. Den har Narvik Kystlag bestilt, med løfte om å fylle den opp når de kommer tilbake fra det kommende Lofotfisket. Så var det nå dette med haill da... Men vi satser på at neste høsts arrangementer har «fembøringsfisket, Vidrektørket klippfisk og lutefisk» på menyen. Velbekomme!

-Anders

Bortgang

Arild D. Larsen født i 1928 døde hjemme etter kort tids sykdom. Arild vokste opp på Virak. Han var sønn av Agnes og Deberg, og bror av Sigmund, Reidar og Arthur. Han var gift med Mary, og sammen hadde de barna Sonja og Terje.

Gammelt nytt...

Geir Nygård har sendt oss disse bildene fra en bussmell på Grindjord i august 1955. En ung lensmann, Arne Nyborg er skeptisk til dekkvalget på Ballangsbussen. Bildene kommer fra herrene Braset og Kvernelv

Grendehusets forfatning

Som det fremgår i Nytt fra grendelaget, har det vært mye om og men i forbindelse med salget, og prosessen er ennå ikke avsluttet.

Over tid har det vært en tiltakende vannlekkasje som kulminerte i fjor vinter. Etter det har kommunen foretatt en skadetakst som beløp seg til knapt 50000 kroner. Taksten var etter min mening overfladisk, og takstmannen oppdaget ikke den egentlige lekkasjen. Han kom fram til at vannet hadde trengt inn gjennom ytterkledningen og videre inn i konstruksjonen. Da vi rev av kledningen og undersøkte nærmere, fant vi at vanninntrengningen her var moderat, og både bunnsville og stendere er i god forfatning.

Vi oppdaget samtidig at takrenna mellom taket på inngangspartiet og yttervegg mot gymsal er lekk. Dette burde takstmannen ha oppdaget med en gang. Vannet trenger her inn i konstruksjonen, sprer seg langs raftekassen og renner inn både her og der.

Det ble gjort en ny takst, og denne gang grundig. Basert på det takstmannen så uten å åpne konstruksjonen, kommer den nye taksten på om lag 100000 kroner. Skadetaksten kan fort bli høyere etter hvert som omfanget av skaden avdekkes. På bakgrunn av dette har kommunen signalisert at de ønsker å gjøre utbedringen selv for egen regning.

Det er viktig at blikkenslagerarbeidet blir gjort godt og grundig og at det velges en teknisk god løsning, slik at vi ikke har en ny lekkasje i inngangspartiet om noen år.

Første prioritet er å få yttertaket tett. Derneft må det skiftes tak- og veggplater i yttergangen, bøttekottet og speiderrommet. Det må sikkert skiftes ut mye isolasjon, og treverket må tørke før konstruksjonen kles inn igjen. Så får vi håpe at bunnsvillene også her er i god stand.

Med tid og stunder bør både inngangspartiet og gangen i første etasje oppgraderes for å redusere varmetapet. Alle utvendige takrenner må byttes, og det er noen avløp som må renskes opp.

Varmepumpene fungerer. Det har vært noen falske alarmer, og ingen har funnet årsaken ennå. Det er trådløs overføring mellom sensorene og alarmsentralen, så kanskje er det en eller annen form for radiostøy som utløser

alarmen. Selv om det er plagsomt, er det bedre med en alarm for mye enn en for lite. Og vi har ikke hatt ett eneste innbruddsforsøk etter at alarmen ble installert.

Jeg vil til slutt rette en stor takk til Svein Ravn og Gunnar Hansen som har lånt ut stillas, til Embret Rønning som har fjernet ytterkledning og som oppdaget vannlekkasjen i taket, til byggmestrene Alf Tore Norheim og Ingebjørn Rønning som har sett på skadene og gitt oss gode råd.

Vannlekkasjen er fortsatt ikke utbedret; vi må vente og se hva kommunen bestemmer seg for. Heldigvis har det vært en usedvanlig tørr og nedbørsfattig høst. Vi er mange som ønsker oss julesnø, men vi får inderlig håpe den ikke regner bort i januar.

Trond Østrem
Husfar

Kultursidene

Her følger litt lett underholdningsstoff til glede for store og små.

Fra Østrem's suspekte kokebok...

Julepizza

Ta en pizzabunn og fyll med ribbe, pinnekjøtt, medisterpølser og lutefisk. Dekk med skiver av edameros og pynt med juleansjos og mandarinbåter.

Smoltringer

Kvern lakseyngel i en matmikser og bland i hvetemel. Form deigen til ringe som stekes i friture til de har fått sprø skorpe.

Sursild

Fire sild sjikaners til det ytterste til humøret er på bristepunktet. Serveres gråtende med masse skåret løk.

Helvetesild

Kokken ifører seg oxygenapparat og vernebriller. 3 sildefileter legges i syrefast form. 2 dl plumbo helles over. Serveres rykende...

Kryss og tvers....

The crossword puzzle grid is filled with the following words and clues:

- Across:**
 - 1: JUVEL
 - 4: TØRT STED
 - 5: KLOKKE
 - 6: GRØDEN
 - 10: GUTTE-NAVN
 - 11: HOLKE
 - 12: ATE
 - 13: GOD JUL
 - 14: FEST
 - 15: HES
 - 16: ETTER-SKRIFT
 - 17: HOPPET
- Down:**
 - 2: SJØDYR
 - 3: HUNDE-GÅRDEN
 - 7: KLOKKE-DELEN
 - 8: Plass
 - 9: G. NAVN
 - 10: MORALEN
 - 11: OPP-DIKTET
 - 12: GRØDEN
 - 13: SAMU-RAI
 - 14: COW-BOY
 - 15: LETTE
 - 16: MODER-NE
 - 17: KONJ.
 - 18: FUGLE-VANDR.
 - 19: GÅTE-FULL
 - 20: RØRET
 - 21: GLO-KRUS
 - 22: LOTTERI
 - 23: JORD-STYKKE
 - 24: GUTTE-NAVN
- Other Words:**
 - 10: DAN-MARK
 - 11: DAN-S
 - 12: BRUKS-DYR
 - 13: SIDE-SNAKK
 - 14: TRE-SLAG
 - 15: INTERJ.
 - 16: SYNKE
 - 17: HÅP-GA OPP
 - 18: ANGREP
 - 19: KJEM-SYMBOL
 - 20: BE-GYNN-ELSE
 - 21: VET
 - 22: KJEM-SYMBOL
 - 23: HÅP-GA OPP
 - 24: ANGREP
 - 25: KJEM-SYMBOL
 - 26: BE-GYNN-ELSE
 - 27: VET
 - 28: KJEM-SYMBOL
 - 29: BE-GYNN-ELSE
 - 30: VET

Moro med ord

Et palindrom er ei setning eller et ord som blir helt identisk, enten du leser forlengs eller baklengs. Se på disse:

- Agnes i senga
- Alle reisetrette skal ete laks etter te sier Ella

Det lengste palindromet noen har greid å lage er på 17826 ord! - Greier du å lage noen?

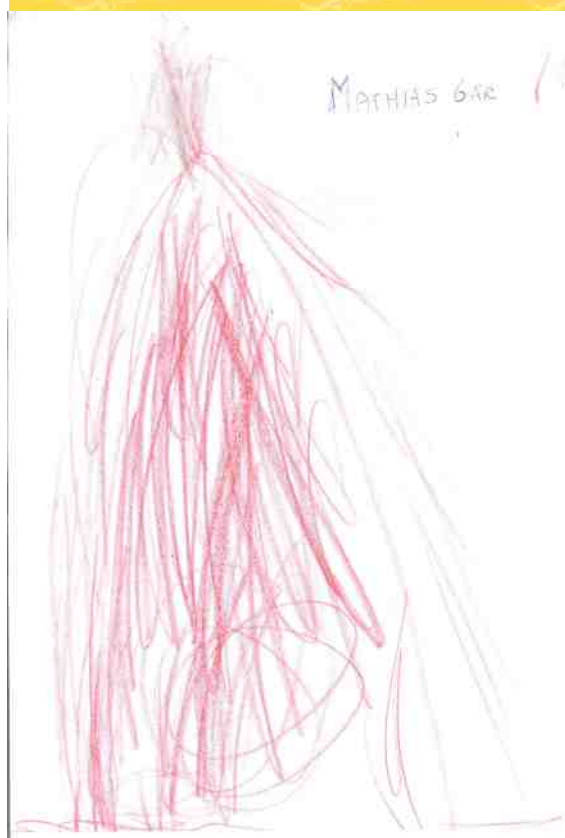
Juletrefest på Grendehuset

5. januar 2012 kl 16.00

**Ta med matfat og nissepakke merket med
navn til ungene (og voksne...)**

**Vi møtes til en trivelig ettermiddag på grendehuset
-Komiteen**

Ingrid og senternissen ønsker god jul

Amfi hadde nattåpent her før jula, og Ingrid fant ut at hun skulle sende Austvindleserne en liten julehilsen. Den hyggelige julenissen på senteret stilte villig opp til fotosesjon, og her ser dere resultatet. God jul er budskapet som ropes til fotografen her.

Telefonliste

Navn	Telefon	Mobiltelefon	Epost
Bjerkelund, Randi og Alf-Harald	76959671	97673056 (R), 90580809 (AH)	alfbjerkelund11@gmail.com
Bjerkelund, Øystein		46420010	bjerkelund.dragrace@gmail.com
Brink, Arne og Gerd	76959635	99407242 (G)	
Dahl, Olga	76959614		
Eidissen, Anne-Berit Søfteland og Gaute	76959653	95883423 (AB), 91515557 (G)	aberits@gmail.com
Eilertsen, Ingebjørg og Osvald		90125037 (I), 99033401 (O)	osvald.eilertsen@gmail.com
Eilertsen, Svein Yngve		91767715	svein.eilertsen@gmail.com
Skogly, Ragnhild		95069470 (R),	
Hansen, Geir Erik		99306121	
Hansen, Gunnar Leif og Toril Ranheim	76959642	911 34 493, (T), 93851011 (G)	guhans5@online.no
Hansen, Monica		41474742	monica@ascas.no
Indregard, Ingrid How og Martin	41557932	(I), 90772497 (M)	ingrid@helsekvalitet.no
			martini@online.no
Indregard, Rønnaug		99165924	rindre@online.no
Jensen, Anita	76951402	91879889	jensenanita@gmail.com
Jensen, Trond		99018996	virak41@gmail.com
Johansen, Anne-Lie		40721287	anne-lie.johansen@virak.no
Johansen, Lill Ann og Øystein		90937667 (Ø), 40465967 (LA)	krekenes@live.no
Kongsbakk, Jørgen og Anna	76958151	472 47 237 (A)	
Larsen, Gunn og Torfinn	76959632	91154217 (G), 90726025 (T)	torf-la@online.no
Lundberg, Synnøve og Bjørn		46936665 (S), 95203449 (B)	synlundb@online.no
Løkken, Ole Kristian	76944603	91573724	spole@online.no
Olaussen, Vera	76944603	90614787	veraola@online.no
Olsen, Berit	76959640	92293352	berit.olsen45@gmail.com
Olsen, Olga	76941474	97475405	
Olsen, Torgunn	76959640	97187286	torguno@online.no
Overvåg, Liv og John Martin		96238642 (L), 91371873 (JM)	
Pettersen, Vera Ravn		95242549	vera-hrp@hotmail.com
Ravn, Anita Didriksen og Svein	76959661	94838916 (A), 47285686 (S)	anitaravn@live.no,
			sve_rav@hotmail.com
Ravn, Børge Johnny		90542874	
Ravn, Kjell-Olav		90997316	kor@virak.no
Rønning, Brita og Embret	76959644	976 52 883 (E); 907 85 535 (B)	embret.ronning@gmail.com,
			brita.ronning@gmail.com
Røssås, Gerd og Jan	76959622	41638457 (G); 97513070 (J)	
Sandvoll, Erlend J.		92622133	erlend.sandvoll@gmail.com
Sjøseth, Mads-Iben		99007049	madsiben@hotmail.com
Skogly, Roar		992 51 593	roar.gundersen15@gmail.com
Solberg, Thor Ivar Morten		41474741	thor-ivar@ascas.no
Solli, Frank	76951402	90934296	frankgsolli@gmail.com
Solum, Anita		99306116	anita.solum@hotmail.com
Østrem, Trond		99317710	trond.ostrem@hin.no
Øgsnes, Sølvi og Anders		417 29927(S), 90986117(A)	adm@hildringstimen.no
			post@breidablikk.no